SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 18. marca 2010*

V zadevi T-189/08,

Forum 187 ASBL, s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopata A. Sutton in G. Forwood, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata N. Khan in C. Urraca Caviedes, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2008/283/ES z dne 13. novembra 2007 o shemi pomoči, ki jo je Belgija namenila centrom za usklajevanje s sedežem v Belgiji, in o spremembi Odločbe 2003/757/ES (UL 2008, L 90, str. 7), ker ni odobrila razumnih prihodnjih prehodnih obdobij za centre za usklajevanje,

* Jezik postopka: angleščina.

na katere se nanaša sodba Sodišča z dne 22. junija 2006 v združenih zadevah Belgija in Forum 187 proti Komisiji (C-182/03 in C-217/03, Recueil, str. I-5479),

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi M. E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Papasavvas (poročevalec) in A. Dittrich, sodnika,

sodna tajnica: K. Pocheć, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. julija 2009

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Belgijska davčna shema centrov za usklajevanje, ki odstopa od prava Skupnosti, je urejena s kraljevo uredbo št. 187 z dne 30. decembra 1982 o ustanovitvi centrov za usklajevanje (*Moniteur belge* z dne 13. januarja 1983, str. 502), kot je bila večkrat dopolnjena in spremenjena.

2 Da bi lahko užival ugodnosti te sheme, mora center s kraljevo uredbo pridobiti posamezno in predhodno potrditev. Da bi pridobil potrditev, mora biti center del večnacionalne skupine, imeti kapital in rezerve, katerih znesek dosega ali presega milijardo belgijskih frankov (BEF), in ustvariti letni promet, katerega konsolidirani znesek dosega ali presega deset milijard BEF. Dovoljene so le določene upravne, pripravljalne, pomožne ali centralizirane dejavnosti in podjetja finančnega sektorja so iz ugodnosti te sheme izključena. Centri morajo v Belgiji zaposliti najmanj deset oseb s polnim delovnim časom v prvih dveh letih dejavnosti.

3 Potrditev, dodeljena centru, je veljavna deset let in jo je za enako obdobje mogoče obnoviti.

4 Komisija Evropskih skupnosti je davčno shemo centrov za usklajevanje preučila, ko je bila ta uvedena. Zlasti v odločbah, posredovanih v obliki dopisov z dne 16. maja 1984 in 9. marca 1987, je Komisija v bistvu menila, da taka shema, ki temelji na sistemu pavšalne določitve prihodkov centrov za usklajevanje, ni vsebovala elementa pomoči.

5 Komisija je po sprejetju obvestila o uporabi pravil v zvezi z državnimi pomočmi za ukrepe o neposrednem obdavčenju podjetij (UL C 384, str. 3) z dne 11. novembra 1998 začela splošen pregled davčne zakonodaje držav članic z vidika pravil o državnih pomočeh.

6 V tem okviru je Komisija 12. februarja 1999 od belgijskih organov zahtevala določene informacije, zlasti o shemi centrov za usklajevanje. Omenjeni organi so odgovorili marca 1999.

7 Službe Komisije so julija 2000 te organe obvestile, da ta shema po njihovem mnenju pomeni državno pomoč. Ob začetku postopka sodelovanja v skladu s členom 17(2) Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88 ES] (UL L 83, str. 1) so službe Komisije belgijske organe pozvale, naj v enem mesecu predložijo pripombe.

8 Komisija je 11. julija 2001 na podlagi člena 88(1) ES sprejela štiri predloge primernih ukrepov, zlasti glede sheme centrov za usklajevanje. Belgijskim organom je predlagala, naj sprejmejo določeno število sprememb te sheme, pri čemer naj začasno določijo, da lahko centri, potrjeni pred datumom sprejetja teh ukrepov, še naprej, do 31. decembra 2005, uživajo ugodnosti prejšnje sheme.

9 Ker belgijski organi niso sprejeli predlaganih ustreznih ukrepov, je Komisija z odločbo, vročeno z dopisom z dne 27. februarja 2002 (UL C 147, str. 2), v skladu s členom 19(2) Uredbe št. 659/1999, sprožila formalni postopek preiskave. Kraljevino Belgijo je zlasti pozvala, naj predloži pripombe in posreduje vse koristne informacije za presojo zadevnega ukrepa. Prav tako je to državo članico in zainteresirane tretje osebe pozvala, naj predložijo pripombe in posredujejo vse koristne podatke, da bi ugotovila, ali so imeli uporabniki zadevne sheme legitimna pričakovanja, zaradi katerih bi bilo treba sprejeti začasne ukrepe.

10 Tožeča stranka je 13. septembra 2002 vložila tožbo za razglasitev ničnosti odločbe o začetku formalnega postopka preiskave (zadeva T-276/02).

11 Komisija je po končanem formalnem postopku preiskave 17. februarja 2003 sprejela Odločbo 2003/755/ES o ukrepu pomoči, ki jo je Belgija namenila centrom za usklajevanje s sedežem v Belgiji (UL L 282, str. 25, v nadaljevanju: Odločba iz leta 2003).

12 Člena 1 in 2 Odločbe iz leta 2003 določata:

„Člen 1

Davčna shema, ki trenutno velja v Belgiji za centre za usklajevanje, potrjenih na podlagi kraljeve uredbe št. 187, je sistem državnih pomoči, ki je nezdružljiv s skupnim trgom.

Člen 2

Belgija je dolžna odpraviti sistem pomoči iz člena 1 ali ga spremeniti tako, da bo združljiv s skupnim trgom.

Od vročitve te odločbe novim prejemnikom ne bo več mogoče priznati ugodnosti te sheme ali njenih delov niti je podaljšati z obnovo obstoječih potrditev.

Glede centrov, ki so bili že potrjeni pred 31. decembrom 2000, se učinki sheme […] lahko ohranijo do konca [veljavnosti] posamezne potrditve [ki je veljala na dan vročitve te odločbe] in najkasneje do 31. decembra 2010. V primeru obnovitve potrditve pred tem datumom v skladu z drugim pododstavkom ni mogoča niti začasna uporaba sheme, ki je predmet te odločbe.“

13 Kraljevina Belgija je že 6. marca 2003 na Komisijo in Svet hkrati naslovila prošnjo, naj „se nujno uredi, da se centri za usklajevanje, katerih potrditev se [je] izte[kla] po 17. februarju 2003, ohranijo do 31. decembra 2005“. To prošnjo je ponovila 20. marca in 26. maja 2003 na podlagi člena 88(2), tretji pododstavek, ES.

14 Kraljevina Belgija in tožeča stranka, združenje Forum 187, ki povezuje centre za usklajevanje, sta 25. in 28. aprila vložili tožbi za prekinitev izvajanja in razglasitev popolne ali delne ničnosti Odločbe iz leta 2003 (zadevi C-182/03 in T-140/03, postali zadeva C-217/03; zadevi C-182/03 R in T-140/03 R, postali zadeva C-217/03 R).

15 Sodišče prve stopnje je s sklepom z dne 2. junija 2003 v zadevi Forum 187 proti Komisiji (T-276/02, Recueil, str. II-2075) zavrglo kot nedopustno tožbo za razglasitev ničnosti odločbe o začetku formalnega postopka preiskave.

16 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 26. junija 2003 v združenih zadevah Belgija in Forum 187 proti Komisiji (C-182/03 R in C-217/03 R, Recueil, str. I-6887, v nadaljevanju: sklep Forum 187) odredil odložitev izvršitve Odločbe iz leta 2003, ker ta Kraljevini Belgiji prepoveduje, da centrom za usklajevanje obnovi potrditve, ki veljajo na dan vročitve navedene odločbe.

17 Belgijski organi so v skladu s sklepom Forum 187 obnovili potrditve centrov za usklajevanje, ki so potekle med 17. februarjem 2003 in 31. decembrom 2005. Razen štirih centrov, ki so jim bile potrditve obnovljene za nedoločen čas, so bile vse te potrditve obnovljene za obdobje, ki se konča 31. decembra 2005.

18 Z Odločbo Sveta 2003/531/ES z dne 16. julija 2003 o dodelitvi pomoči belgijske vlade določenim centrom za usklajevanje s sedežem v Belgiji (UL L 184, str. 17), sprejeto na podlagi člena 88(2) ES, je bila „pomoč, ki jo [je] Belgija do 31. decembra 2005 dodeli[la] podjetjem, ki so bila 31. decembra 2000 na podlagi kraljeve uredbe št. 187 […] potrjena kot center za usklajevanje, katerih potrditev je potekla med 17. februarjem 2003 in 31. decembrom 2005", razglašena za združljivo s skupnim trgom. Komisija je 24. septembra 2003 vložila tožbo za razglasitev ničnosti te odločbe (zadeva C-399/03).

19 Sodišče je s sodbo z dne 22. junija 2006 razglasilo delno ničnost Odločbe iz leta 2003, ker v njej niso bili predvideni prehodni ukrepi glede centrov za usklajevanje, katerih prošnje za obnovitev potrditve na dan vročitve navedene odločbe še niso bile obravnavane ali katerih potrditev je potekla sočasno ali malo po vročitvi te odločbe (sodba Sodišča z dne 22. junija 2006 v združenih zadevah Belgija in Forum 187 proti Komisiji, C-182/03 in C-217/03, Recueil, str. I-5479, v nadaljevanju: sodba Forum 187). Istega dne je Sodišče s sodbo v zadevi Komisija proti Svetu (C-399/03, Recueil, str. I-5629) razglasilo tudi ničnost Odločbe 2003/531.

20 Komisija je z dopisom z dne 4. julija 2006 od belgijskih organov zahtevala, naj ji v 20 delovnih dneh predložijo nekatere podatke za določitev ustreznega nadaljnjega ukrepanja po sodbi Forum 187.

21 Kraljevina Belgija je 27. decembra 2006 sprejela zakon, ki vsebuje različne določbe (*Moniteur belge* z dne 28. decembra 2006, str. 75266, v nadaljevanju: zakon iz leta 2006), ki omogočajo, da se podaljšajo potrditve vseh centrov za usklajevanje, ki za to zaprosijo, do 31. decembra 2010, po potrebi z učinkom za nazaj. Razen centrov, ki jim je bila potrditev obnovljena med 17. februarjem 2003 in 31. decembrom 2005 na podlagi sklepa Forum 187, je bila na podlagi zakona iz leta 2006 ta možnost podaljšanja na voljo tudi centrom, katerih potrditev poteče med 1. januarjem 2006 in 31. decembrom 2010, in neopredeljenemu številu centrov, katerih potrditev bi potekla najkasneje 31. decembra 2005, vendar do tega dne ne bi vložili prošnje za obnovitev. Ta zakon ni bil priglašen Komisiji na podlagi člena 88(3) Pogodbe ES, vendar je

bil začetek njegove veljavnosti pogojen s potrditvijo Komisije, da v zvezi s tem nima pripomb.

22 Belgijski organi so po več opozorilih in izmenjavah dopisov s Komisijo 16. januarja 2007 predložili podatke, ki jih je Komisija zahtevala 4. julija 2006. Dodatna pojasnila so predložili v dopisih z dne 8. in 16. februarja 2007. Poleg tega so bila organizirana tri srečanja med Komisijo in navedenimi organi, in sicer 5. in 15. februarja ter 5. marca 2007.

23 Komisija je z dopisom z dne 21. marca 2007 obvestila belgijske organe o sprejeti odločbi, da bo razširila formalni postopek preiskave o shemi centrov za usklajevanje, začete 27. februarja 2002. Ta odločba in poziv zainteresiranim strankam, naj predložijo pripombe glede ustreznih prehodnih ukrepov, ki bi jih Komisija v smislu sodbe Forum 187 morala določiti, sta bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 16. maja 2007 (UL C 110, str. 20).

24 Komisija je 13. novembra 2007, po končanem formalnem postopku preiskave, sprejela Odločbo 2008/283/ES o shemi pomoči, ki jo je Belgija namenila centrom za usklajevanje s sedežem v Belgiji, in o spremembi Odločbe iz leta 2003 (UL 2008, L 90, str. 7, v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

25 Z izpodbijano odločbo je bil najprej spremenjen člen 2 Odločbe iz leta 2003, tako da so centri za usklajevanje, o katerih prošnji za obnovitev potrditve se je še odločalo, ko je bila vročena Odločba iz leta 2003, oziroma katerih potrditev je potekla sočasno ali malo po vročitvi navedene odločbe, in sicer med 18. februarjem 2003 in 31. decembrom 2005, upravičeni do ugodnosti iz zadevne sheme do 31. decembra 2005 in da je obnovitev njihovih potrditev dovoljena do istega dne. V izpodbijani odločbi je glede štirih centrov, katerih potrditev je bila na podlagi sklepa Forum 187 obnovljena za nedoločen čas, poleg tega določeno, da je Komisijino sporočilo za javnost z dne

16. julija 2003 lahko ustvarilo legitimna pričakovanja teh centrov glede tega, da so upravičeni do ugodnosti iz zadevne sheme do izdaje sodbe Sodišča v zadevi v glavni stvari. Ker je bila ta sodba izdana 22. junija 2006 in ob upoštevanju davčne narave ukrepa, se upravičenje do legitimnega pričakovanja z izpodbijano odločbo razširi, tako da se tem centrom za usklajevanje omogoči uživanje ugodnosti iz zadevne sheme do konca običajnega davčnega obdobja, ki se do izdaje sodbe še ni končalo. Nazadnje, z izpodbijano odločbo je bil zakon iz leta 2006 razglašen za nezdružljiv s skupnim trgom, ker se z njim podaljšuje shema centrov za usklajevanje za čas po 31. decembru 2005.

26 Člen 1 izpodbijane odločbe določa:

„Členu 2 Odločbe [iz leta 2003] se doda naslednje besedilo:

‚Centri za usklajevanje, katerih prošnje za obnovitev potrditve na dan vročitve te odločbe še ni bila obravnavana ali katerih potrditev se izteče sočasno z vročitvijo ali kmalu po njej, tj. med datumom vročitve in 31. decembrom 2005, so še naprej upravičeni do uporabe sheme centrov za usklajevanje do 31. decembra 2005. Podaljšanje potrditve navedenih centrov za usklajevanje je dovoljeno najdlje do 31. decembra 2005.‘“

27 Člen 2 izpodbijane določbe določa:

„Štirje centri za usklajevanje s sedežem v Belgiji, katerih potrditev je bila obnovljena za nedoločen čas na podlagi sklepa [Forum 187] imajo pravico do uporabe sheme centrov za usklajevanje do konca običajnega davčnega obdobja, ki se na dan 22. junija 2006 še ni izteklo.“

28 Člen 3 izpodbijane odločbe določa:

„Zakon [iz leta] 2006 je nezdružljiv s skupnim trgom, ker je namen njegovih določb, da z novimi odločbami o obnovitvi potrditev shema centrov za usklajevanje velja tudi po 31. decembru 2005.

Komisija zato poziva Belgijo, naj ne začne izvajati zadevnih določb iz zakona [iz leta] 2006."

29 Člena 4 izpodbijane odločbe določa:

„Člen 1 se začne uporabljati 18. februarja 2003."

Postopek in predlogi strank

30 Tožeča stranka je 22. maja 2008 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.

31 Sodišče prve stopnje (osmi senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca sklenilo začeti ustni postopek in je v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 64

Poslovnika Sodišča prve stopnje, tožeči stranki pisno zastavilo vprašanje, pri čemer jo je pozvalo, naj nanj odgovori na obravnavi, in zahtevalo, naj predloži dokument, ki ga je ta nato dejansko predložila v predpisanem roku.

32 Komisija je z dopisom z dne 1. julija 2009 predložila stališča v zvezi s poročilom za obravnavo, dopis, ki ji ga je 27. januarja 2009 poslal en center za usklajevanje, in svoje pripombe v zvezi s tem. Predsednik osmega senata Sodišča prve stopnje je 3. julija 2009 vložil te dokumente v spis in pozval tožečo stranko, naj svoja stališča glede njih predstavi na obravnavi.

33 Stranke so na obravnavi 6. julija 2009 podale ustne navedbe in odgovorile na vprašanja Sodišča prve stopnje.

34 Tožeča stranka je Sodišču prve stopnje predlagala, naj:

– razglasi ničnost izpodbijane odločbe, ker ne določa razumnih prihodnjih prehodnih obdobij za centre za usklajevanje, ki so zajeti s sodbo Forum 187 ;

– se sprejmejo vsi drugi potrebni ukrepi;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

35 Komisija je Sodišču prve stopnje predlagala, naj:

– tožbo zavrže kot nedopustno ali, podredno, tožbo zavrne kot neutemeljeno;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

36 Komisija zatrjuje, ne da bi sicer formalno podala ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114 Poslovnika, da tožba ni dopustna. Zato je treba preveriti dopustnost te tožbe.

Trditve strank

37 Komisija najprej zatrjuje, da tožeča stranka ni dokazala, da jo izpodbijana odločba zadeva neposredno in posamično. Naj namreč ne bi dokazala, da je v enem od treh položajev, v katerih je v skladu s sodno prakso dopustna tožba, ki jo je vložilo združenje.

38 Prvič, glede položaja, v katerem bi bilo združenje individualizirano, ker so prizadeti njegovi interesi, naj bi bila navedba združenja Foruma 187, da deluje za svoj račun, le

trditev in naj ne bi temeljila na nobenem elementu, ki bi dokazoval, da so prizadeti njegovi interesi.

39 Drugič, glede položaja, v katerem bi bile z zakonito določbo združenju priznane procesne pravice, sodelovanje združenja Forum 187 v postopku preiskave v skladu s sodno prakso ne zadošča za podelitev procesnega upravičenja.

40 Tretjič, Komisija glede položaja, v katerem bi združenje zastopalo interese tožečih strank, ki imajo procesno upravičenje, najprej izpodbija, da je tožba združenja Forum 187 dopustna zato, ker je bilo razsojeno, da je tožba, vložena v zadevi C-217/03, dopustna, saj bi bilo treba dopustnost tožbe presojati na podlagi okoliščin takrat, ko je bila vložena, in ne s sklicevanjem na identiteto tožeče stranke. To nikakor ne bi bilo mogoče, kadar je tožeča stranka, kot v obravnavanem primeru, združenje, saj se njena sestava lahko spremeni. Pooblastilo, priloženo k tožbi, pa naj ne bi podkrepilo trditve, da so člani tožeče stranke to formalno pooblastili v ta namen, niti naj ne bi dokazovalo, da zastopa centre, ki jih zadeva izpodbijana odločba.

41 Komisija poleg tega ugotavlja, da trditev, v skladu s katero naj bi tožeča stranka zastopala centre, ki jim je bila podaljšana potrditev za nedoločen čas, ni podkrepljena z nobenim dokazom niti ni dokazano, da naj bi zastopala centre, ki bi jih zadevna določba lahko zadevala neposredno in posamično.

42 V zvezi s tem Komisija glede dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila v repliki, najprej s sklicevanjem na člen 48(1) Poslovnika navaja, da niso dopustni, ker naj tožeča stranka ne bi obrazložila njihove prepozne predložitve. Poleg tega naj ta prepozna predložitev ne bi bila upravičena. Komisija nato poudarja da, tudi če bi bili ti dokazi dopustni, ni izkazano v čem izpodbijana odločba zadeva deset centrov, katerih

pooblastila je predložila tožeča stranka. Tabela, ki je bila predložena kot priloga repliki, namreč ne razkriva imen centrov, katerih davčni položaj naj bi prikazovala, in imena centrov so v predloženih odločbah o odmeri davka prikrita. Torej med centri, za katere tožeča stranka zatrjuje, da deluje v njihovem imenu, in odločbami o odmeri davka, ki jih je ta predložila in naj bi dokazovale njihov interes, da se ohrani zadevna shema, naj ne bi bilo nobene zveze. Vendar podatkov glede glavnih strank v sporu nikakor ni mogoče prikriti, zlasti kadar so povezani z dopustnostjo. Nazadnje, ker je treba dopustnost presojati ob vložitvi tožbe in je večina predloženih odločb o odmeri davka poznejših od tega datuma, teh ni mogoče upoštevati.

43 Drugič, Komisija meni, da tudi če bi izpodbijana odločba zadevala člane tega združenja, tožeča stranka ni dokazala, da imajo interes, da se ta razglasi za nično. Pristop k tožečemu združenju naj namreč še ne bi pomenil, da obstaja interes za ponovno vzpostavitev možnosti uživanja ugodnosti iz zadevne sheme. Kajti čeprav so bili ob začetku postopka, v katerem je bila izdana Odločba iz leta 2003, vsi centri za usklajevanje zainteresirani za ohranitev navedene sheme, ni več tako, kot naj bi med drugim priznala tožeča stranka. Komisija v zvezi s tem poudarja, da imajo od davčnega leta 2006 vsa belgijska podjetja, vključno s centri za usklajevanje, možnost izbrati shemo odtegljaja od nominalnih obresti (v nadaljevanju: SONO), uveljavljeno z zakonom z dne 22. junija 2005, s katerim je bila vzpostavljena davčna olajšava za tvegan kapital (*Moniteur belge* z dne 30. junija 2005, str. 30077). Tožeča stranka naj bi poleg tega priznala, da je shema, ki izhaja iz kraljeve uredbe št. 187, včasih manj ugodna kot SONO, in naj bi oktobra 2006 navedla, da se je nekaj centrov raje odločilo za slednjo. V teh okoliščinah Komisija meni, da tudi če bi – *quod non* – tožeča stranka med člani imela centre, katerih pravica do prehodnega obdobja je prizadeta z izpodbijano odločbo, ti niso nujno zainteresirani za njeno izpodbijanje, ker razglasitev njene ničnosti ne bi nujno izboljšala njihovega pravnega položaja.

44 Komisija v dupliki še navaja, da dejstvo, da so centri prejeli odločbe o odmeri davka za leto 2006, ne omogoča utemeljitve pravnega interesa. SONO naj namreč ne bi bila enakovredna popolni davčni olajšavi, tako da dejstvo, da je davek dolgovan za leto 2006 (ali pozneje, za leto 2007), naj ne bi dokazovalo, da so centri v manj ugodnem položaju v okviru SONO kot v okviru sheme centrov za usklajevanje. Komisija glede centra, katerega potrditev je bila obnovljena za nedoločen čas, meni, da ga ni treba

upoštevati pri preizkusu dopustnosti tožbe, ker ni bil predložen noben dokaz, da ga zadeva izpodbijana odločba. Namreč stolpci v tabeli, ki je bila predložena kot priloga k repliki, v zvezi z dodatnim davkom, ki ga je treba plačati zaradi izpodbijane odločbe, naj bi bili prazni in med odločbami o obdavčitvi, ki jih je predložila tožeča stranka, naj ne bi bilo nobene take odločbe, ki bi se nanašala na ta center.

45 Komisija poleg tega meni, da tožba zaradi položaja tožeče stranke glede na belgijsko pravo ni smiselna. Čeprav je namreč belgijskim organom na podlagi sklepa Forum 187 dovoljeno – ne da bi imeli dolžnost –, da obnovijo potrditve nekaterih centrov do izdaje sodbe v postopku v glavni stvari, so jih ti obnovili, razen štirim med njimi, do konca leta 2005. Vendar pa naj noben od centrov, ki jih zastopa tožeča stranka, ne bi zahteval obnovitve svoje potrditve, preden bi ta potekla, čeprav sodba Forum 187 še ni bila razglašena. Komisija v zvezi s tem poudarja, da z nobenim dokazom ni podkrepljena trditev, da je retroaktivna obnovitev potrditev dopustna praksa v Belgiji. Poleg tega, v nasprotju s trditvami tožeče stranke, naj centri ne bi izgubili svojega statusa zaradi izpodbijane odločbe, ampak ker bi njihova potrditev na podlagi belgijskega prava potekla ob koncu leta 2005.

46 Glede vprašanja, ali ima tožeča stranka pravni interes, ker izpodbijana odločba prepoveduje obnovitev potrditev, Komisija meni, da noben dokaz, naveden v repliki, ne dokazuje takega interesa.

47 Komisija poudarja, da je njeno stališče podkrepljeno s sprejetjem kraljeve uredbe 19. decembra 2008, s katero je bila spremenjena davčna zakonodaja o povečanju zneska, če nekateri centri za usklajevanje ne plačajo davka vnaprej oziroma če ga plačajo premalo (*Moniteur belge* z dne 30. decembra 2008, str. 68976), s katero so belgijski organi ukinili povečanja zneskov, ki bi jih bilo treba zahtevati od centrov zaradi prepoznega plačila davkov za davčni leti 2007 in 2008. Čeprav so belgijski organi prosili za daljše prehodno obdobje, v stališčih, ki so jih predložili v odgovor na odločbo

o razširitvi formalnega postopka preiskave (glej točko 23 zgoraj), torej tega vidika niso več zagovarjali po sprejetju izpodbijane odločbe, tako da naj njihovo prejšnje stališče ne bi omogočalo utemeljitve pravnega interesa tožeče stranke.

48 Tretjič, Komisija v dupliki poudarja, da drugače kot v položaju v okviru tožbe zoper Odločbo iz leta 2003 izpodbijana odločba ne skrajša potrditve centrov, obnovljene do konca leta 2005 in je ni mogoče šteti za zavajajočo glede pričakovanja obnovitve, ker tako pričakovanje ni moglo obstajati. Zato Komisija meni, da tožeča stranka dejansko zahteva odškodnino zaradi zavrnitve odobritve nove pomoči, ki bi jo želeli imeti njeni člani, ampak je ne morejo zahtevati. V zvezi s tem naj tožba prav tako ne bi bila dopustna.

49 Četrtič, Komisija navaja da če bi bili dokazi, predloženi v fazi replike, dopustni in zadostni za utemeljitev procesnega upravičenja tožeče stranke, bi bila tožba dopustna kvečjemu glede desetih centrov, za katere so bili predloženi dokazi.

50 Tožeča stranka najprej opozarja, da združenje ni pridobitno, ustanovljeno je bilo po belgijskem pravu ter njegov cilj je, v skladu z njihovim statutom, spodbujanje nacionalnih in večnacionalnih centrov za usklajevanje, ustanovljenih na podlagi kraljeve uredbe št. 187. V obravnavanem primeru naj bi delovala za svoj račun in za račun svojih članov, ki so jo formalno pooblastili. V zvezi s tem v repliki navaja, da jo je deset njenih članov pooblastilo, da jih zastopa v okviru te tožbe, in med drugim predloži tabelo s podatki o njihovem položaju, pooblastila teh centrov, na podlagi katerih je pooblaščena za vložitev tožbe, odločbe o odmeri davka in popravke odločb, ki so bili nanje naslovljeni. Poudarja tudi, da so njeni člani, ali predložili belgijskim organom prošnje za obnovitev svojih potrditev ali so – eden izmed njih – od navedenih organov pridobili obnovitev za nedoločen čas.

51 Tožeča stranka nato navaja, da deset centrov za usklajevanje, ki jih zastopa, izpodbijana odločba neposredno in posamično zadeva in imajo interes za njeno izpodbijanje, zato je njena tožba dopustna. V zvezi s tem navaja – v nasprotju s trditvami Komisije –, da ne zatrjuje, da dopustnost, ugotovljena v sodbi Forum 187, utemeljuje dopustnost te tožbe. Kljub temu se je oprla na sklepanja v zvezi z merili za dopustnost ničnostne tožbe združenja iz navedene sodbe.

52 Najprej, tožeča stranka glede neposredne in posamične zadevnosti poudarja, prvič, da izpodbijana odločba neposredno zadeva centre, ki jih zastopa. Zaradi uporabe izpodbijane odločbe ti centri namreč ne morejo več uživati ugodnosti iz sheme centrov za usklajevanje ali od 31. decembra 2005 ali od 31. decembra 2006. Poleg tega naj bi se soočili, razen enega centra, ki je pridobil obnovitev za nedoločen čas, s ponovno odmero davka za leti 2006 in 2007 (glej točko 54 v nadaljevanju). Drugič, izpodbijana odločba naj bi te centre zadevala posamično, ker so del ozkega kroga gospodarskih subjektov in so člani skupine oseb, ki so bile prepoznane ali prepoznavne takrat, ko je bila izpodbijana odločba sprejeta, na podlagi meril, značilnih za člane skupine. Ti centri naj bi torej imeli procesno upravičenje, tako kot – posledično – tožeča stranka, ki ima po statutu nalogo braniti njihove interese. Tožeča stranka zavrača navedbe o tem, da izpodbijana odločba ni negativno prizadela njenih članov, in navedbe o njeni sestavi in napotuje na tabelo, priloženo k njeni repliki, ki vsebuje upoštevne podatke za vsakega od centrov, ki ga zastopa.

53 Tožeča stranka nato glede svojega pravnega interesa in pravnega interesa svojih članov navaja, prvič, da stališča Komisije glede belgijske zakonodaje, razen glede kraljeve uredbe št. 187, niso upoštevna, ker se ta zadeva nanaša le na zakonitost izpodbijane odločbe in ker je navedena kraljeva uredba edina belgijska zakonodaja, ki je upoštevna v obravnavani zadevi. Zato naj ne bi bilo treba primerjalno presojati te kraljeve uredbe in SONO. Poleg tega naj stališča, ki jih navaja Komisija (glej točko 43 zgoraj), ne bi bila upoštevna v obravnavani zadevi, ker se sorazmerne ugodnosti iz SONO in sheme centrov za usklajevanje razlikujejo od centra do centra in ker se obravnavana zadeva v vsakem primeru nanaša le na zakonitost retroaktivnih prehodnih obdobij, ki

jih je določila Komisija. Nazadnje, noben od centrov, ki jih navaja tožeča stranka, se ni odrekel statusu centra za usklajevanje za leto 2006 v korist SONO in le en tak center se je temu statusu odpovedal z letom 2007. Poleg tega se noben od centrov, katerega potrditev je bila veljavna za čas po 13. novembru 2007 – datum, določen v izpodbijani odločbi –, ni odločil za SONO.

54 Drugič, odločitev belgijskih organov, da uporabijo izpodbijano odločbo in izterjajo davke za leti 2006 in 2007, naj bi dokazovala finančni in pravni interes desetih zadevnih centrov. Razen centra, ki mu je bila obnovljena potrditev za nedoločen čas, so ti centri namreč od belgijskih organov prejeli zahteve za plačilo, in sicer retroaktivno, dodatnih davkov, ker so izgubili status centra za usklajevanje. Nekateri centri so tako prejeli popravke odločb, ki so jim so v večini primerov sledile odločbe o odmeri davka, v katerih je bil določen znesek, ki ga je treba izterjati. Skupni dolgovani znesek se je dvignil na več kot 40 milijonov EUR. Interes centra, katerega potrditev je bila obnovljena za nedoločen čas, pa naj bi bil ta, da se izogne retroaktivni izterjavi davkov za leto 2007.

55 Tretjič, tožeča stranka zatrjuje, da dejstvo, da so belgijski organi odobrili obnovitve centrom, na katere se nanaša sodba Forum 187, razen štirim med njimi, le do 31. decembra 2005, ne vpliva na možnost zadevnih centrov, da uživajo ugodnosti iz zadevne sheme po tem datumu, in sicer do konca prihodnjega razumnega prehodnega obdobja. Tako naj bi bila, drugače kot zatrjuje Komisija, kraljeva uredba št. 187 še naprej pravna podlaga za potrditve. Poleg tega naj ne belgijski organi ne centri ne bi sprejeli, da teh potrditev ni mogoče obnoviti za razumno obdobje po 31. decembru 2005.

56 Tožeča stranka glede dejstva, da so belgijski organi v letih 2001 in 2002 navedli, da ne bodo podaljšali zadevne sheme dlje kot do leta 2005, navaja, da so dogodki po

Odločbi iz leta 2003 primorali navedene organe k iskanju alternative za to shemo in k določitvi ustreznega prehodnega obdobja za centre, na katere je negativno vplivala Odločba iz leta 2003 in so imeli ugodnosti iz sklepa Forum 187.

57 Poleg tega naj belgijski organi ne bi odrekli uživanja ugodnosti iz zadevne sheme centrom, katerih potrditev je potekla pred 31. decembrom 2005. Nasprotno, ti naj bi prosili Komisijo, naj določi prihodnje prehodno obdobje. Poleg tega naj bi bila na podlagi sodbe Forum 187 možnost, da se zadevnim centrom s to sodbo obnovi potrditev do leta 2010, z učinkom od 1. januarja 2006, omenjena v dopisu, ki ga je tožeči stranki poslal belgijski finančni minister julija 2006. Še več, iz popravkov odločb, naslovljenih na centre, naj bi bilo razvidno, da je to, da jim ni mogoče odobriti obnovitve njihovih potrditev po 31. decembru 2005, izključno posledica izpodbijane odločbe in ne odločbe belgijskih organov, sprejete pred navedeno odločbo. Ti naj bi poleg tega razglasili zakon iz leta 2006, ki podaljšuje prehodno obdobje do leta 2010, ne da bi ga uveljavili. Poleg tega naj bi belgijska davčna uprava v dopisu z dne 14. avgusta 2007 nekaterim centrom odobrila rok za predložitev davčne napovedi za leto 2007, in sicer zaradi negotovosti glede datuma, na kateri poteče njihov status. Ta rok naj bi bil 21. novembra 2007 podaljšan na podlagi izpodbijane odločbe.

Presoja Sodišča prve stopnje

58 Treba je opozoriti, da so tožbe, ki so jih vložila združenja, kot je Forum 187, katerega naloga je braniti skupne interese centrov za usklajevanje, ki imajo sedež v Belgiji, v skladu s sodno prakso dopustne v treh primerih: če zastopajo interese podjetij, ki bi jim bilo sicer procesno upravičenje priznano posamično; če jih zadevni akt posamično zadeva zaradi njihovih interesov kot združenj (predvsem kadar je akt, za katerega se zahteva razglasitev ničnosti, prizadel njihov pogajalski položaj) ali če so jim

z zakonsko določbo izrecno priznane določene procesne sposobnosti (sklepi Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 1997 v zadevi Federolio proti Komisiji, T-122/96, Recueil, str. II-1559, točka 60; z dne 10. decembra 2004 v zadevi EFfCI proti Parlamentu in Svetu, T-196/03, ZOdl., str. II-4263, točka 42, ter z dne 28. junija 2005 v zadevi FederDoc in drugi proti Komisiji, T-170/04, Recueil, str. II-2503, točka 49; glej v tem smislu tudi sodbo Forum 187, točka 56 in navedena sodna praksa).

59 V obravnavanem primeru je treba najprej poudariti, da je tožeča stranka navedla, da je delovala tako za svoj račun kot za račun svojih članov, ki so jo pooblastili za vložitev te tožbe. Vendar kot je poudarila Komisija, tožeča stranka ni navedla ničesar, kar bi dokazovalo, da so bili prizadeti njeni interesi.

60 Nato je treba ugotoviti, da nobena zakonska določba tožeči stranki ne priznava procesne sposobnosti in poleg tega ta ni nobene uveljavljala.

61 Treba je torej preveriti, ali imajo centri za usklajevanje, ki jih zastopa tožeča stranka, oziroma nekateri med njimi procesno upravičenje. Splošno sodišče meni, da bi bilo primerno najprej preučiti trditev Komisije, v skladu s katero ti centri nimajo pravnega interesa.

62 V zvezi s tem je treba spomniti na ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero je ničnostna tožba fizične ali pravne osebe dopustna le takrat, ko ima ta oseba interes za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta. Pogoj za tak interes je, da ima lahko razglasitev ničnosti tega akta pravne posledice in da lahko rezultat pravnega sredstva stranki, ki ga je vložila, prinese korist (glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 2007 v zadevi EnBW Energie Baden-Württemberg proti Komisiji, T-387/04, ZOdl., str. II-1195, točka 96 in navedena sodna praksa).

63 Pravni interes mora biti obstoječ in dejanski (sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. septembra 1992 v zadevi NBV in NVB proti Komisiji, T-138/89, Recueil, str. II-2181, točka 33) in se ga ugotavlja na dan vložitve tožbe (sodba Sodišča z dne 16. decembra 1963 v zadevi Forges de Clabecq proti Visoki oblasti, 14/63, Recueil, str. 719 in 748, ter sodba Sodišča prve stopnje z dne 24. aprila 2001 v zadevi Torre in drugi proti Komisiji, T-159/98, RecFP, str. I-A-83 in II-395, točka 28). Ta pravni interes mora obstajati do razglasitve sodbe, sicer se postopek ustavi (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 7. junija 2007 v zadevi Wunenburger proti Komisiji, C-362/05 P, ZOdl., str. I-4333, točka 42 in navedena sodna praksa).

64 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da tožeča stranka v tožbi ni navedla nobenega podatka o centrih, ki jih zastopa v okviru te tožbe. V repliki je predložila pooblastila, ki ji jih je za vložitev te tožbe izdalo deset njenih članov. Poslala je tudi tabelo, ki prikazuje položaj njenih članov, ne da bi bili imenovani, iz katere je med drugim razvidno, da je bila izmed desetih članov, ki jih zastopa, potrditev obnovljena za nedoločen čas le centru, ki ima številko 35 v tabeli iz priloge k repliki (v nadaljevanju: center št. 35), medtem ko je bila potrditev devetih ostalih centrov obnovljena do 31. decembra 2005. Poleg tega je predložila odločbe o odmeri davka in popravke odločb, ki jih je belgijska davčna uprava naslovila na nekatere izmed članov, ki jih zastopa v obravnavani zadevi.

65 Takoj je treba poudariti, da Komisija s sklicevanjem na člen 48(1) Poslovnika napačno zatrjuje, da dokazi, ki jih je Komisija predložila v repliki, niso dopustni, ker ni obrazložila prepozne predložitve. Ta določba namreč določa, da lahko stranke predlagajo nove dokazne predloge v podporo svojim trditvam v repliki ali dupliki, vendar morajo navesti razloge za zamudo pri njihovi predložitvi. Vendar pa se v skladu s sodno prakso pravilo o prekluziji iz člena 48(1) Poslovnika ne nanaša na nasprotni dokaz in dopolnitev dokaznih predlogov, predloženih po nasprotnem dokazu nasprotne stranke v odgovoru na tožbo. Ta določba se namreč nanaša na nove dokazne predloge in jo je treba razumeti z vidika člena 66(2) navedenega poslovnika, ki izrecno določa, da se nasprotni dokaz in dopolnitev dokaznih predlogov pridržita (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 v zadevi

Komisija proti Trends, T-448/04, neobjavljena v ZOdl., točka 52 in navedena sodna praksa).

66 V obravnavanem primeru je treba upoštevati, da dokazni predlogi, ki jih je tožeča stranka predložila v repliki, pomenijo dopolnitev dokaznih predlogov iz tožbe in njihov namen je odgovoriti na trditve glede nedopustnosti tožbe, ki jih je Komisija navedla v odgovoru na tožbo. Zato se pravilo o prekluziji, določeno v členu 48(1) Poslovnika, ne uporabi zanje, tako da so zadevni dokazi dopustni.

67 Treba je še poudariti, da je tožeča stranka v odgovor na zahtevo Sodišča prve stopnje navedla, katerim številkam v prvem stolpcu tabele, predložene kot priloga k repliki, ustreza deset centrov, ki jih zastopa v obravnavani zadevi.

68 Ob upoštevanju vseh teh ugotovitev je treba preizkusiti pravni interes desetih centrov, ki jih tožeča stranka zastopa v obravnavani zadevi.

69 Prvič, glede centra št. 35 je treba ugotoviti, da je tožeča stranka v repliki predložila dokument, s katerim ta center potrjuje, da je pooblastil tožečo stranko, da predlaga razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe. Vendar je treba ugotoviti, da ima ta dokument datum 31. oktober 2008, kar je več kot pet mesecev po vložitvi tožbe. Predložen ni bil noben drug dokaz, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti, da je na dan vložitve tožbe center št. 35 pooblastil tožečo stranko za delovanje v obravnavani zadevi. Tožeča stranka je, potem ko je bila v zvezi s tem zaslišana na obravnavi, navedla, da je center št. 35 na sestanku glasoval v korist vložitve tožbe. Čeprav v spis ni bilo vloženo nobeno poročilo ali zapisnik o navedenem sestanku, tožeča stranka ni niti predlagala, da bi to storila po obravnavi. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tožeče stranke

ni mogoče obravnavati, kot da je to tožbo vložila v imenu centra št. 35 in torej kot da zastopa njene interese v obravnavani zadevi. Zato položaja tega centra ni mogoče upoštevati pri preizkusu dopustnosti te tožbe. Sicer pa je treba poudariti, da center št. 35 v dopisu Komisiji z dne 27. januarja 2009 (glej točko 32 zgoraj) navaja, ne da bi navajal to tožbo, da ga izpodbijana odločba ne zadeva.

70 Drugič, glede drugih devetih centrov je treba najprej ugotoviti, da so tožeči stranki veljavno predložili pooblastila pred vložitvijo te tožbe.

71 Nato je treba poudariti, da v skladu s členom 1 izpodbijane odločbe, ki spreminja člen 2 Odločbe iz leta 2003, ti centri uživajo ugodnosti iz sheme centrov za usklajevanje do 31. decembra 2005.

72 Poleg tega je treba poudariti, da so belgijski organi na podlagi sklepa Forum 187 obnovili potrditev teh centrov za čas do 31. decembra 2005 in da ne glede na svoje prošnje pri belgijskih organih niso dosegli podaljšanja potrditev za čas od 1. januarja 2006 do 31. decembra 2010.

73 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da so o tem, da se potrditve zadevnih devetih centrov omeji na 31. december 2005, odločili sami belgijski organi, ne da bi bili zavezani tako odločiti. S sklepom Forum 187 je bila namreč odložena izvršitev Odločbe iz leta 2003, ker je bila z njo prepovedana obnovitev potrditve centrov za usklajevanje, ne da bi bila določena časovna omejitev za trajanje teh obnovitev, razen tiste glede razglasitve sodbe Sodišča v postopku v glavni stvari. Poleg tega, kot je tožeča stranka na obravnavi priznala v odgovoru na vprašanje Sodišča prve stopnje, naj bi belgijski organi lahko obnovili potrditev zadevnih devetih centrov za nedoločen čas, kot je bilo to

storjeno za štiri centre, čeprav ta obnovitev v skladu s sklepom Forum 187 ni mogla učinkovati po izreku sodbe Forum 187.

74 Iz navedenega je razvidno, da od 31. decembra 2005 zadevnih devet centrov na podlagi belgijskega prava nima več veljavnih potrditev in torej ne uživa več veljavno ugodnosti iz davčne sheme centrov za usklajevanje.

75 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da v smislu sodbe Forum 187 teh devet centrov ne more zahtevati uporabe prehodnega obdobja, ki se konča pozneje, kot je določeno v izpodbijani odločbi, namreč 31. decembra 2005.

76 Namen prehodnega obdobja je namreč zagotoviti prehod med dvema položajema, v obravnavanem primeru je to prehod iz položaja, v katerem zadevni centri uživajo ugodnosti iz davčne sheme centrov za usklajevanje, v položaj, v katerem nimajo več teh ugodnosti. Iz sodbe Forum 187 (točka 163) je torej razvidno, da bi centrom, na katere se nanaša ta sodba in med katerimi je tudi devet zadevnih centrov, moralo biti odobreno razumno prehodno obdobje, da bi se lahko prilagodili posledicam Odločbe iz leta 2003.

77 Vendar ker devet zadevnih centrov od 31. decembra 2005 ne uživa več ugodnosti iz davčne sheme centrov za usklajevanje, za nobeno obdobje po tem datumu, v katerem bi uživali ugodnosti iz zadevne sheme, ni mogoče šteti, da je njegov namen ta, da se jim omogoči, da se prilagodijo, ker so že v tem novem položaju. Zato če bi bilo ugodeno tej tožbi, devetim zadevnim centrom ne bi bilo mogoče retroaktivno

odobriti prehodnega obdobja za čas po 31. decembru 2005, ker tako obdobje ne bi bilo smiselno.

78 To, da centri ne morejo imeti, tudi retroaktivno, daljšega prehodnega obdobja, če nimajo več veljavne potrditve, poleg tega izhaja iz sklepa Forum 187. Glede predloga za odložitev izvršitve Odločbe iz leta 2003, s katero je bila prepovedana obnovitev potrditve nekaterih centrov, je predsednik Sodišča namreč menil, da naj – brez zaprošenega odloga – odločba, ki se obravnava v postopku v glavni stvari in naj bi bila izrečena v korist tožečih strank, ne bi bila učinkovita, kar zadeva prehodno shemo, ker se zdi, da z morebitnimi finančnimi ukrepi ni mogoče retroaktivno ponovno vzpostaviti stabilnosti pravnega okvira centrov za usklajevanje (sklep Forum 187, točka 146).

79 Iz navedenega izhaja, da glede na predmet tožbe, katere namen je razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe, ker ne določa razumnega prehodnega obdobja, razglasitev ničnosti navedene odločbe s tega vidika ne bi koristila devetim centrom.

80 Z nobeno trditvijo tožeče stranke ni mogoče ovreči zgornjih ugotovitev.

81 Glede obrazložitve, ki v bistvu temelji na tem, da naj bi centri imeli možnost uživati ugodnosti iz davčne sheme centrov za usklajevanje po 31. decembru 2005, ker je bila kraljeva uredba št. 187 še naprej pravna podlaga za potrditve (glej točke od 55 do 57 zgoraj), iz sodne prakse nedvomno izhaja, da tožeča stranka, če ni mogoče izključiti, da bi lahko, če bi bilo ugodeno njeni tožbi, uveljavljala nekatere zahteve pri

nacionalnih organih oziroma vsaj zahtevala, naj preučijo njeno zahtevo, to utemeljuje pravni interes (glej v tem smislu sodbi Sodišča prve stopnje z dne 22. novembra 2001 v zadevi Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie proti Komisiji, T-9/98, Recueil, str. II-3367, točki 34 in 38, in z dne 12. septembra 2007 v zadevi Koninklijke Friesland Foods proti Komisiji, T-348/03, neobjavljena v ZOdl., točka 72).

82 Vendar je treba najprej ugotoviti, da v obravnavanem primeru, tudi če bi bilo tožbi ugodeno, centri – ki jih zastopa tožeča stranka – ne bi mogli uveljavljati nobene zahteve pred belgijskimi organi, zlasti glede prehodnega obdobja, ki ga uživajo in je predmet tega spora. Kot je namreč razvidno iz navedenega, če se domneva, da belgijski organi nameravajo tem centrom odobriti podaljšanje prehodnega obdobja, ki jim je bilo dodeljeno, tega ne smejo storiti niti retroaktivno, če ti centri ne uživajo več ugodnosti iz davčne sheme centrov za usklajevanje. Tožeča stranka torej napačno sklepa, da dejstvo, da so belgijski organi obnovili potrditev zadevnih centrov le do 31. decembra 2005, ne vpliva na njihovo zmožnost uživanja ugodnosti iz davčne sheme centrov za usklajevanje po tem datumu. Nato je treba poudariti, da določb Odločbe iz leta 2003, s katero je bila navedena shema pomoči opredeljena za nezdružljivo s skupnim trgom in s katero je bilo naloženo belgijskim organom, naj jo ukinejo ali spremenijo tako, da bo združljiva s skupnim trgom, Sodišče v sodbi Forum 187 ni razglasilo za nične. Te torej učinkujejo od sprejetja Odločbe iz leta 2003, tako da belgijski organi ne smejo obnoviti potrditve zadevnim centrom le na podlagi kraljeve uredbe št. 187. Poleg tega bi bila pri razglasitvi ničnosti izpodbijane odločbe potrebna nova odločba Komisije, da se določi novo prehodno obdobje, ki bi ga imeli centri, ker ni naloga Splošnega sodišča, da v okviru ničnostne tožbe izpodbijano odločbo nadomesti z drugo odločbo oziroma da spremeni to odločbo (sklep Sodišča z dne 11. maja 2000 v zadevi Deutsche Post proti IECC in Komisiji, C-428/98 P, Recueil, str. I-3061, točka 28, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 26. septembra 2002 v zadevi Sgaravatti Mediterranea proti Komisiji, T-199/99, Recueil, str. II-3731, točka 141).

83 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da zadevni centri ne morejo pravnega interesa utemeljiti z uporabo kraljeve uredbe št. 187 po 31. decembru 2005 in da dejstvo, da belgijski organi niso izključili možnosti, da jim odobrijo uživanje ugodnosti iz zadevne

sheme po tem datumu, oziroma da so menili, da ti centri lahko uživajo te ugodnosti, ni upoštevno.

84 Poleg tega je treba opozoriti, da se tožeča stranka ne more sklicevati na prihodnje in negotove položaje, da bi utemeljila interes za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. aprila 2005 v zadevi Sniace proti Komisiji, T-141/03, ZOdl., str. II-1197, točka 26 in navedena sodna praksa). Vendar je treba poudariti, da kljub zgornjim ugotovitvam z nobenim dokazom, ki ga je navedla tožeča stranka, ni mogoče zagotovo dokazati, da bi na podlagi kraljeve uredbe št. 187 belgijski organi pri razglasitvi ničnosti izpodbijane odločbe retroaktivno podaljšali potrditve centrov dlje kot do 31. decembra 2005. Popravki odločb, ki so jih belgijski davčni organi naslovili na centre za usklajevanje in jih je tožeča stranka predložila v repliki, so dejansko le nasprotni indic.

85 Glede zakona iz leta 2006 je treba poudariti, da ta v nobenem primeru ne more utemeljiti pravnega interesa zadevnih devetih centrov. Določbe tega zakona o davčni shemi centrov za usklajevanje namreč niso začele veljati. Datum začetka njihove veljavnosti bi dejansko moral biti – v skladu s členom 298 tega zakona – določen s kraljevo uredbo, ki jo sprejme Conseil des ministres, ki pa ni bila sprejeta. Kot je razvidno iz uvodne izjave 18 izpodbijane odločbe, so belgijski organi ta začetek veljavnosti dejansko podredili potrditvi Komisije, da v zvezi s tem ne bo ugovarjala. Vendar izpodbijana odločba v členu 3 določa, da zakon iz leta 2006 ni združljiv s skupnim trgom, ker je namen njegovih določb, da z novimi odločbami o obnovitvi potrditev sheme centrov za usklajevanje velja tudi po 31. decembru 2005. V zvezi s tem je treba poudariti da so belgijski organi, kot je razvidno iz šeste uvodne izjave kraljeve uredbe z dne 19. decembra 2008, „sprejeli [izpodbijano] odločbo o tem, da se ne uveljavi [zakon iz leta 2006]“, ker se nanaša na shemo centrov za usklajevanje, in so o tem obvestili zadevne davčne zavezance. Iz tega sledi, da belgijski organi ne nameravajo uveljaviti tega zakona. Sicer pa je treba poudariti, da tožeča stranka ne

izpodbija izrecno izpodbijane odločbe v zvezi s tem, da se je nanašala na zakon iz leta 2006.

86 Nazadnje je treba zavrniti trditev tožeče stranke, da naj bi bil pravni interes centrov dokazan z odločitvijo belgijskih organov, da izvršijo izpodbijano odločbo in da izterjajo davke za leti 2006 in 2007 (glej točko 54 zgoraj). Ti centri so namreč, ker po belgijskem pravu od 31. decembra 2005 niso več veljavno imeli potrditve, potrebne za uživanje ugodnosti iz davčne sheme, ki izhaja iz kraljeve uredbe št. 187, morali od tega datuma plačati davek, ki izhaja iz uporabe splošne sheme ali uporabe SONO, če so se odločili za slednjo. Ta položaj izhaja, kot je bilo že navedeno, prvič, iz odločbe belgijskih organov, da omejijo njihovo potrditev na 31. december 2005, in ne iz izpodbijane odločbe. Vendar se zadevni centri odtlej ne smejo za utemeljitev pravnega interesa zoper navedeno odločbo opreti na dejstvo, da niso menili, da morajo plačati davek, ki izhaja iz splošne sheme, ampak so plačali davek, ki izhaja iz sheme centrov za usklajevanje, do česar pa na podlagi belgijskega prava niso bili upravičeni.

87 Iz navedenega je razvidno, da devet centrov, katerih interes v obravnavani zadevi veljavno zastopa tožeča stranka, ne more uveljavljati pravnega interesa in torej ne more predlagati razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe.

88 Iz tega sledi, da tožeča stranka ni v položaju, ki bi omogočal, da se v skladu s sodno prakso iz točke 58 zgoraj ugotovi dopustnost tožbe združenja.

89 Zato je treba to tožbo zavreči kot nedopustno.

Stroški

90 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka v obravnavani zadevi ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Združenju Forum 187 ASBL se naloži plačilo stroškov.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 18. marca 2010.

Podpisi